Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CII. No. 179. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 21, 1995. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 21-го ВЕРЕСНЯ 1995 р. Ч. 179. РІК CII.

РОЗПОЧАЛА ПРАЦЮ КОНСТИТУЦІЙНА КОМІСІЯ

Київ (Р.Р.). — Тут у понеділок, 18-го вересня, відбулося засідання Конституційної комісії, на якому головував керівник Верховної Ради України Олександер Мороз. У засіданні взяв участь співголова комісії Президент України Леонід Кучма.

Обговорення преамбули і першого розділу загальних положень нового проєкту конституції України тривало три години. Гострі дискусії виникли під час обговорення другого пункту третьої статті, де йдеться про визначення поняття „український народ". В першому розділі загальних положень сказано, що український народ складають громадяни України всіх національностей і що вони є „єдиним джерелом влади". Не менш гострі дискусії були і навколо застосування державної мови і про необхідність посилання в загальних положеннях на декларацію про державний суверенітет. Учасники засідання ухвалили плян праці Конституційної комісії на жовтень-листопад цього року.

О. Мороз зустрівся з генеральним секретарем Ради Европи

Київ (УНІАР). — Тут у п'ятницю, 15-го вересня, голова Верховної Ради України Олександер Мороз прийняв генерального секретаря Ради Европи Данієля Таршиса, який перебував в Києві з дводенною візитою з нагоди офіційного відкриття на базі Української Правничої Фундації Інформаційно-документаційного центру Ради Европи.

З української сторони у зустрічі взяли участь голова Комісії ВР у закордонних справах і зв'язках з СНД Борис Олійник, заступник міністра закордонних справ Володимир Хандогій, керівник Секретаріяту голови ВР України Іван Мусієнко.

На початку зустрічі О. Мороз сказав: „Ваша місія надзвичайно конкретна і відкриває новий етап у стосунках України з Радою Европи". Голова українського парляменту висловив подяку генеральному секретареві РЕ за особистий внесок у складний процес входу України в Раду Европи. О. Мороз також зазначив, що окремі питання, які турбували Парляментарну асамблею РЕ, зокрема, кримські питання, підготова конституції і дотримання прав людини в Україні, вирішуються в напрямку демократизації. О. Мороз висловив сподівання, що Д. Таршис підтримає Україну при вирішенні питання про її вступ до Ради Европи.

Генеральний секретар РЕ під час зустрічі повідомив, що від політичного комітету Ради Европи є позитивні рекомендації. „Я впевнений, що питання вступу України до РЕ буде позитивно вирішено на найближчій сесії Парляментарної асамблеї". Д. Таршис відзначив активну участь українських парляментаристів у праці Парляментарної асамблеї Ради Европи.

Відкрито виставку меморабілій про Й. Сліпого

Трускавець, Україна (Н. Н.). — Тут у середу, 30-го серпня ц. р., в Музеї Михайла Біласа, відкрито виставку філателістичних та пропам'ятних видань про життєвий шлях Ісповідника Віри, св. п. Патріярха Йосифа Сліпого, яку передав Україні д-р Роман Смик із ЗСА. Ця виставка є сталою і вона приміщена в Музеї М. Біласа до часу переведення ремонту епархіяльного будинку в Трускавці. Виставку відкрив і посвятив самбірсько-дрогобицький Владика Юліян Вороновський в сослуженні численних священиків.

УКРАЇНА ЗАЛИШИТЬСЯ ПОЗАБЛЬОКОВОЮ ДЕРЖАВОЮ

Київ (УНІАР). — Тут у понеділок, 18-го вересня, коментуючи на прохання кореспондента УНІАР заяву президента Росії Бориса Єльцина щодо стратегії побудови відносин Росії з країнами СНД, член Колегії Міністерства Закордонних Справ України, керівник управління інформації міністерства Юрій Сергеєв повідомив, що цей „серйозний документ" визначається зовнішньополітичним відомством України. Але, за словами Юрія Сергеєва, вже тепер можна твердити, що відносно деяких положень указу становище України залишається незмінним. Йдеться, насамперед, про незмінність позабльокового статусу та про неприємливість положення щодо охорони спільних зовнішніх кордонів СНД.

„Для нас існують єдині кордони — державні, — сказав Ю. Сергеєв, — Відмовитися від них і прийти до ,прозорих' кордонів у рамках СНД означало би відмову від раніше задекларованих засад". Ю. Сергеєв відкликався при тому на існуючі законодавчі акти, що визначають позабльоковий статус держави, і тим самим ставлення держави до НАТО і будь-яких інших систем колективної безпеки, що пропонуються. „Ревнощі та сентименти щодо поїздки Геннадія Удовенка до штаб-квартири НАТО, — сказав Ю. Сергеєв, — безпідставні, оскільки ми обмежені законодавчою базою".

Одночасно Ю. Сергеєв не виключив можливости розгляду деяких інших положень указу Б. Єльцина. За словами керівника управління інформації Міністерства Закордонних Справ, покищо не надійшло повідомлень про реакцію інших країн-членів СНД на цей указ.

УКРАЇНА І ЗСА ПОГЛИБЛЮЮТЬ СПІВПРАЦЮ

Київ (Р.Р.). — В суботу, 16-го вересня, амбасада України в ЗСА передала для преси повідомлення щодо плянів військового співробітництва України і ЗСА у всіх напрямках.

Такого домовлення досягнуто у Вашінгтоні на двосторонніх переговорах міністерств оборони України і ЗСА. Під час зустрічі представники Пентагону відзначили активність України у підготові старшин у своїх збройних силах та в системі військових навчальних закладів ЗСА.

Особливу увагу приділено участі України у програмі НАТО „Партнерство для миру" і фінансування цієї участи з боку ЗСА.

Українські морські піхотинці сьогодні перебувають на базі Форт Лежу, Північна Каролайна, де проходять навчання „Осінні союзники" з участю військового підрозділу з країн Центральної і Східньої Европи. Навчання проводяться з метою підготови на випадок необхідних миротворчих операцій.

Після першого етапу навчань американський генерал Чарлз Вілгем відзначив високий рівень підготови українських вояків і висловив готовість прийняти їх ще й наступного року.

За навчаннями спостерігали учасники переговорів у Вашінгтоні, зокрема начальник Генерального штабу збройних сил України генерал Георгій Панкратов та асистент міністра оборони ЗСА у справах СНД Елізабет Шервуд. Був там і амбасадор України в ЗСА Юрій Щербак.

Водночас Україна і ЗСА поглиблюють співпрацю в питаннях боротьби зі злочинністю. В Україні 14-16-го вересня перебувала делегація ЗСА, очолювана заступником державного секретаря Джонатаном Вінером. Гості зустрілися з керівниками Міністерства Закордонних Справ, Міністерства Фінансів, Міністерства Внутрішніх Справ, Генерального прокуратури і Державного митного комітету. Під час зустрічей обговорено проблеми боротьби з міжнародною злочинністю та підготування угоди про надання взаємної допомоги з юридичних та правних питань.

СЕНАТ СХВАЛИВ ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО ДОПОМОГУ ПОТРЕБУЮЧИМ

Вашінгтон. — У вівторок, 19-го вересня, Сенат, у несподівано об'єднаній співдружності обидвох партій, голосами 87 до 12 схвалив новий законопроєкт допомоги потребуючим, який не різниться багато від пляну, що його недавно схвалила Палата Репрезентантів, але все таки з менш драстичними змінами. Так як і Палата Репрезентантів, Сенат відкидає основне — державне запевнення допомоги кожній потребуючій родині, яка такої допомоги потребує.

Прихильники цього законопроєкту твердять, що така солідарна підтримка обидвох партій при голосуванні вказує на неуспішність існуючої програми допомоги потребуючим. Цікавим є те, що більшість демократів таки підтримали республіканців у пропонованих змінах і то таких, які ще недавно були навіть не до подумання серед лібералів демократичної партії, як п'ятирічна межа для отримування допомоги та вимога до стейтів щоб 50 відсотків тих, які отримують допомогу до 2000 року були затрудненими. Сьогодні ці вимоги демократи підтримали і тим самим дали можливість республіканцям здобути ще одну перемогу на шляху їхнього революційного „контракту з Америкою".

Б. Клінтон вибирається на відвідини до Москви

Вашінгтон. — Американські та російські чинники у понеділок, 18-го вересня, повідомили про те, що президент Билл Клінтон вибирається наступного року з відвідинами до Москви, де плянує зустрітися з президентом Росії Борисом Єльциним та іншими державними керівниками „великої сімки". Метою згаданої зустрічі мала б бути справа безпеки атомно-електричних станцій та ядерної зброї.

Існує можливість, що ця зустріч відбудеться напередодні 10-ої річниці найбільшої досі відомої чорнобильської атомної трагедії, що сталась 26-го квітня, 1986 року в Україні.

Речник російського президента Сергейй Медведєв, який перебував у Вашінгтоні приватно, сказав, що Б. Клінтон і Б.Єльцин зустрінуться

(Закінчення на стор. 3)

ЗАХОПЛЕНИЙ ІРАНЦЕМ ЛІТАК Є В ІЗРАЇЛІ

Овда, пустеля Негев, Ізраїль. — У вівторок, 19-го вересня, член залоги літака іранської компанії „Кіш Ейр" захопив „Боїнг-707", який вилетів з Теґрану на острів-курорт Кіш у Перськ-кій затоці, і змусив коман-дира приземлитися на ізраїльській військовій базі Овда в пустелі Негев, 38 кілометрів на північ від порту Ейлят на Червоному морі.

Ім'я повітряного пірата інформаційні агентства покищо не подали, відомо тільки, що він спочатку домагався, щоб літак сів у Тель-Авіві. Однак прем'єр-міністер країни Іцак Рабін не дозволив „Боїнгові" приземлитися на міжнародному летовищі Бен Гуріона, побоюючись, що у літаку може виявитися черговий ісламський терорист-самовбивця.

Членові залоги, який захопив літак, 30 років. Як сказав у розмові з журналістами начальник генерального штабу ізраїльських збройних сил генерал Амнон Шахак, піратові „набридло бути іранцем, він дістав револьвер і змусив летунів приземлитися в Ізраїлі". Міністер поліції Ізраїля Моше Шагаль запевнив, що пірата не буде видано іранській владі, він залишиться в жидівській державі.

Того ж дня, у вівторок, пасажирів нагодували, матерям з малими дітьми видали свіжі пелюшки і запросили в літак, щоб відлетіти до Ірану. Перед відлетом ще декілька іранців попросили політичного азилю в Ізраїлі.

СИРІЯ КРИТИКУЄ ЙОРДАНІЮ

Каїр, Єгипет. — Єгипетська преса повідомила про те, що президент Сирії Гафез Ассад виступив з гострою критикою на адресу короля Йорданії Гуссейна за його вороже наставлення до іракського керівника Саддама Гуссейна.

Як відомо, Г. Ассад до тепер радив „не перебільшувати значення" недавньої втечі з Іраку зятів і дочок С. Гуссейна, а тепер сирійський лідер сам вважає згадану втечу значною подією і у зв'язку з цим докладно аналізує „помилки", здійснені йорданським королем.

„Саме король заохотив втечу зятів С. Гуссейна до Йорданії, що підірвало основи стабільности в Іраку якраз у той момент, коли там ще визначені об'єктивні прин-

(Закінчення на стор. 3)

В Україні

Франція та Україна стурбовані торгівлею людьми і наркотиками

КИЇВ. — Тут 18-го вересня у Міністерстві в Справах Національностей та Міграції і Культів відбулася зустріч амбасадора Франції в Україні Домініка Шассара з першим заступником міністра Олександром Гашицьким. Вони обговорили проблеми національних меншин, міграції, влаштування депортованих народів, які повертаються на батьківщину. Обидві сторони занепокоєні, що нелегальна міграція сприяє торгівлі людьми, наркотиками та іншій організованій злочинності.

З цих проблем у Києві 25-27-го вересня відбудеться зустріч міжнародних експертів.

Розглянуть уповноваження депутатів

КИЇВ. — Комісія Верховної Ради України з питань правилника, депутатської етики та забезпечення діяльности депутатів підготувала проєкт постанови про негайне припинення уповноважень 35 народних депутатів, які займають пости в органах державної виконавчої влади. Загалом на професійну роботу до парляменту не перейшли 72 депутати. Про це повідомив голова комісії Петро Шейко.

Український сателіт працює справно

КИЇВ. — За інформацією центру керування космічними польотами в Евпаторії, український сателіт „Січ-1" продовжує виконувати завдання. Аналіза показала, що всі прилади на ньому працюють добре. Черговий зв'язок із сателітом відбувся 15-го вересня о год. 11-ій. Розходжень між даними російського та українського центрів керування польотами не зареєстровано. В середині жовтня керування сателітом перебере на себе український центр.

Ліцитація була успішна

ОДЕСА. — Тут 16-го вересня відбулася ліцитація з продажу об'єктів комунальної власности, на якій продано усі п'ять запропонованих об'єктів. В ході торгів загальна ціна об'єктів зросла до майже 19 блн. карбованців, тобто у 56 разів. Гроші від ліцитації підуть на придбання автомашин для швидкої лікарської допомоги. Від початку року в Одесі приватизовано 323 об'єкти. Відтепер ліцитації відбуватимуться щомісяця.

Досліджують причини хвороби

ЛЬВІВ. — На нараді в Обласному управлінні охорони здоров'я заслужено висновки експертів, які досліджують причини захворювання дітей у Соснівці на гіпоплазію зубної емалі. Перші випадки цієї хвороби зареєстровано ще у 1989 році. Сьогодні хворіє на цю недугу 640 дітей. За попередніми даними, причиною хвороби є надлишок фтору у питній воді та місцевих продуктах. Комісія продовжує бадання дітей і дорослих у шахтарському селищі Соснівка. Львівським лікарям допомагають фахівці Одеського інституту стоматології.

„Два місяці проминули як сон!"

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Здавалося немов це було вчора, коли шестеро несміливих молодих студентів з України свої перші кроки на американській землі спрямували до нашої редакції, щоб з радістю повідомити, що вони стипендіянти Українсько-Американських Професіоналістів і Підприємців із ЗСА їдуть на літні курси до Гарварду.

А ось вони вже у поворотній дорозі та зі сумом стверджують, що час вертається домів, а два місяці проминули скоро, аж надто скоро.

Питаємося про враження і вони розповідають, хто поздержливо, а хто відверто як сприйняли цю першу свою зустріч з американським і українським університетським світом.

На їхню думку студії були цікаві, але найбільш цікаве і корисне для них було спілкування із українськими та неукраїнськими студентами і професорами. Усіх курсантів було цього року лише 30, професорів, однак, багато і між ними такі, яких курси найбільше сподобалися. Тут вирізнялися вони передусім курс літератури проф. Григорія Грабовича та історії проф. Романа Шпорлюка. Для них особливо було корисне слухати курсів, у яких, як ось із історії, пов'язано події в Україні з подіями в цілому світі, чого в українських вищих школах студенти не завважили.

В редакції „Свободи" (сидять, зліва): Наталя Нечаєва, Катерина Смалій і Єліна Тиха, (стоять, зліва): В'ячеслав Вальдман, Олег Марченко, Олександер Ведрашко.

— В Україні знаємо все „зі середини", кажуть наші молоді гості, а тут подають події у світовому контексті.

Це саме торкається політичних наук, в яких студенти впізнали рівночасно події різних країн та їхнє політичне минуле.

Питаємо, як пішли їм кінцеві іспити і вони з радістю стверджують, що майже усе здали на відмінно. Всі шестеро ходили на курс історії, двоє літератури, а четверо на курс політики.

Але коли виразно питаємо, що їм більше сподобалося, то в унісон стверджують, що найцікавіший для них був тиждень праці із режисером театру „Ява" Вірлянем Ткач та спектаклю, який поставлено на екологічну тему, як також відвідини і розмови з такими лі-

(Закінчення на стор. 3)

Відкрилася виставка автосервісу

Київ (Р. Р.). — Тут у вівторок, 12-го вересня, у Торгово-Промисловій Палаті відкрилася 3-тя Міжнародна виставка „Автосервіс і все для автомобіля".

На виставці представлено продукцію України, Білорусі, Канади, Польщі, Росії, ЗСА, Швеції та інших країн. Продукцію американських фірм виставила фірма „Авто трейд компані", польську — варшавський механічний завод, українську — об'єднання „Білоцерківщина", київська фірма „Рімбекс", новокраматорський машинобудівний завод, київські фірми „Мотортехніка" і „Сікорський і К".

Виставка відрізняється від попередніх якістю представленої продукції та великим числом фірм.

Ді києва року відбудеться ще чотири подібних виставки: одна в Києві і три в Донецькому.

У СВІТІ

ГОЛОВА ПАРЛЯМЕНТУ боснійських сербів Момчіло Крайшнік повідомив, що керівництво боснійської сербської республіки пропонуватиме поділити Сараєво на два міста — сербське і мусулманське. Він рішуче відкинув думку про те, нібито у висліді мирних переговорів серби можуть поступитися своїми районами Сараєва, діставши взаміну частину території східньобоснійського мусулманського анклаву Гораждє. „Якби ми погодилися повністю віддати Сараєво мусулманам, то довелося б виселити з міста 120,000 сербських громадян, оскільки ненависть, вкорінена за три роки війни, не дасть їм можливости мирно жити разом. Тому ми й хочемо поділити Сараєво. Іншого способу розв'язати проблему нема",— запевнив М. Крайшнік.

ПАКИСТАН НЕ ВІДНОВИТЬ діяльности своєї амбасади в Кабулі, „поки не дістане офіційних вибачень за напад на будинок пакистанської місії, здійснений групою пакистанських екстремістів 6-го вересня". Про це повідомив міністер закордонних справ Пакистану Сардар Асіф Ахмад Алі. Він категорично відкинув звинувачення Кабулю в тому, нібито інцидент спровокували своїми діями самі працівники пакистанської амбасади. Маніфестанти розгромили будинок пакистанської дипломатичної місії після того, як президент Афганістану Бурганиддін Раббані звинуватив Пакистан у військовій і фінансовій підтримці опозиційного ісламського руху „Талібан". Одного пакистанського дипломата було вбито, щонайменше 20 поранено. Відтак усі пакистанські представництва залишили афганську територію. Тим часом рух „Талібан" вимагає негайної резиґнації президента Б. Раббані, погрожуючи в інакшому разі взяти штурмом Кабуль, столицю країни.

В АМЕРИЦІ

ДЕПАРТАМЕНТ ЮСТИЦІЇ звернувся до найкращих судових науковців з не урядових кіл перевірити працю злочинно-кримінальної лябораторії ФБІ. Справа в тому, що один з кращих хемічних експертів у згаданій лябораторії оскаржує її працівників у виготовленні зумисних односторонніх висліддів для допомоги прокуратури. Такі оскарження цього працівника поставили під знак питання кілька важливих урядових розправ, включно з такими як збомбардування в Оклагома Сіті, Світовий торговельний центр, а зокрема зізнання працівника ФБІ у кримінальній розправі О.Джей Сімпсона в Лос Анджелесі.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.
Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Дві резиґнації Мазовецького

Те, що сталося з Тадеушем Мазовецьким, можна в якійсь мірі вважати явищем нашої модернової дійсности. Бо раніше якщо й „не було пророка у своїй вітчизні", то вже самою цією формулою передбачалося, що крім льокальної батьківщини існує ширший світ і там людина може знайти зрозуміння, дружнє плече й нову перспективу.

Тепер же і цей „запасний варіянт" відходить у сферу ілюзій. Якась така трагікомічна тенденція запановує в сучасному людстві: чим більше гуманізму на словах, тим менше його на ділі. Іди, іди у „ширший світ" — підеш по шерсть, а вернешся стриженим.

Тадеуш Мазовецький — перший прем'єр-некомуніст нової, вже відв'язаної від московського воза Польщі. Але коли він був некомуністом і антикомуністом з переконання, за світоглядом, то польська суспільна піраміда, змінивши лише вершечок, всією своєю масою ще рухалася за набутою впродовж півсотні літ інерцією. „Маса" в цьому контексті — дуже точне слово. Кожна людська спільнота, опанована комунізмом, невдовзі перестає бути сумою свідомих, ініціятивних, відповідальних особистостей і стає подібною до глини, котру мнуть і ліплять, але не випалюють.

У психологічному сенсі проблема післякомунізму звелася до того, що маса населення, діставши нову, некомуністичну якість державного проводу, наївно сподівалася, що далі все станеться само собою, автоматично. Від точки, в якій польська спільнота на той час перебувала, він упевнено поведе її вперед, до кращого життя. Бо інакше, мовляв, то ніякий провід. А Мазовецький чесно сказав полякам, що все залежить від них самих, і що кожній людині треба вернутися назад, до зовсім інших засад буття і праці й уже від них започатковувати нову історію Польщі.Однак вертатися не хотів ніхто. Стільки років народові обіцяли соціяльну рівність, народовладдя, тобто участь в управлінні державою, а тепер відмовитися від цього ідеалу, оголосити „пережитками соціялізму" безплатну медицину, освіту, скасувати державні допомогові програми? Ні, дякуємо за таку „нову історію" і за капіталізм з його перевагою — безперевною і безконечною конкуренцією заради хліба насущного.

Словом, типовий парадокс післякомунізму: спантеличена новими обставинами маса дістала доброго, шляхетного провідника і тут же відрухово відкинула його.

Оскільки Мазовецького високо цінували й поза Польщею, його невдовзі призначено спеціяльним доповідачем комісії ООН, яка вивчала факти порушень прав і свобід людини на території колишньої Югославії.Справедливий поляк і там не був стороннім спостерігачем. Він щиро переймався трагічною долею боснійців і при цьому не був упереджений до жодної з ворогуючих сторін. Саме Мазовецький заініціював створення „зон безпеки", острівців миру на охопленій братовбивчою війною боснійській землі. За два роки праці в комісії більше часу прожив у Боснії, ніж у Польщі. Він особисто підготував і оприлюднив 17 звітів, віддзеркалюючи в них різні аспекти балканської кризи.

Він вірив у миросний вплив світової спільноти, зокрема ООН, вірив аж занадто. І коли пересвідчився, що ні ООН, ні НАТО не зареаґували на загарбання боснійськими сербами мусулманських анклявів у Сребреніце і Жепі, проголошених „зонами безпеки", більше не схотів представляти ООН — інертну, безпорадну міжнародну організацію. „Не спромогтися на твердість сьогодні — це значить сприяти більшому кровопролиттю завтра",— остеріг, відходячи, Мазовецький. Знаємо, що так воно й сталося. Серби, упевнившись у власній безкарності, знову й знову вдавалися до зброї, знову й знову лилася кров мирних людей. Аж нарешті ООН зважилася на відповідь...

„Бутрос Бутрос-Ґалі ніколи не зрезиґнує, як це зробив на знак протесту Тадеуш Мазовецький. То хоч нехай прочитає останній звіт цієї достойної людини",— так коментує подію Джін Киркпатрик, колишній амбасадор З'єднаних Стейтів Америки в ООН.

З того останнього, 17-го з черги, звіту випливає, що войовничі серби рахуватимуться тільки з силою, тому ООН і НАТО мусять бути готові до застосування зброї, інакше вони стають цілком непотрібними. Події цих днів підтверджують висновок Мазовецького. ООН і НАТО змушені були застосувати силу, однак зробили це не до кінця, половинчасто і, властиво, не змінили ситуацію до кращого.

Стефан Касіян

УКРАЇНА НА СВІТОВІЙ АРЕНІ

Інтерв'ю з головою ПУН Миколою Плав'юком.

I

М. Плав'юк

— Пане Плав'юк, вас знають в Україні як людину, котра вболіває за нашу державу, як людину, котра робить багато для реального утвердження України, національної злагоди, консолідації національно-демократичних сил. Очевидно, що події останніх тижнів, а серед таких: проголошення складу Уряду, візита Леоніда Кучми до Німеччини, участь парляментської делеґації у роботі асамблеї ОБСЕ, не лишаються поза вашою увагою. Через це ми хотіли б попросити вас прокоментувати ці події, висловити вашу думку, а також позицію Організації Українських Націоналістів, яку ви очолюєте. Найперше просимо вас прокоментувати призначення у новий Уряд України. ОУН розповсюдила свій коментар щодо складу відразу після призначень. Як ви оцінюєте особовий склад і перспективи нового Уряду сьогодні, коли пройшла перша хвиля коментарів та прогнозів?

— За останні дні нічого не змінилося в складі чи дії Кабінету Міністрів, щоб змусило нас змінити оцінку, видану від ОУН про новостворений Кабінет Міністрів. Ми надальше стурбовані тим, що багато міністерств ще не зайняті, зокрема Міністерство Культури. Невідомо, в якому напрямі піде поєднання деяких міністерств, включно з міністерством у справах національностей, преси та інформації і, нарешті, створення обіцяної Економічної Ради, її взаємини з виконавчою і законодавчою гілками влади, а також як остаточно буде вирішена компетенція Національного Банку і як на практиці виглядатиме кореґування курсу економічних реформ.

— На Сесії Ради ОУН піднімалося питання ситуації у Збройних Силах України, були висловлені певні міркування щодо міністра оборони Валерія Шмарова. Яке ваше ставлення до повного призначення В. Шмарова на цю посаду, якою передбачається діяльність ОУН на відтинку роботи у Збройних Силах України?

— Ситуація у Збройних Силах України турбує нас, бо безпека України вимагає, щоб вони були справді її ґарантом. Національно-державницьке виховання в Збройних Силах помітно погіршується. Є вістки про невдоволення старшинського корпусу діями міністра оборони. Дехто сумнівається в його пріоритетах, бо часом залишається враження, що він більше цікавиться конверсією військово-промислового комплексу України і здобуванням ринків збуту для нього, ніж обороною України. Його особиста відповідальність за участь України в протиповітряній обороні СНД поширена й на протиракетну і протикосмічну оборону, є вигідною для Росії, але суперечить в багатьох відношеннях державній безпеці України, зокрема на випадок конфлікту Росії з іншими державами.

Нез'ясованість взаємин між міністром оборони і Генеральним штабом є серйозною небезпекою. Але чи не найбільшою помилкою В. Шмарова є занедбання кадрів і то як по лінії економічно-соціяльного забезпечення існуючих, так і підготовки й забезпечення необхідної кількости українських старшин, включно з українським генералітетом.

— Леонід Кучма, даючи політичну оцінку результатам своєї візити та переговорів у Німеччині, назвав їх поривом у двосторонніх відносинах. Яка ваша думка з приводу цієї візити? Як його результати відіб'ються на українсько-російських стосунках, на справі інтеґрації України в европейські структури? Якими можуть бути наслідки візити й переговорів щодо економічного співробітництва України й Німеччини?

— Сподіваюсь, що оцінка Президента про „прорив" у взаєминах між Україною і Німеччиною не лишиться гарною заявою. Ця перестокрога не є без підстав, бо в минулому неодноразово Україна не подбала про те, щоб вигідні для себе угоди як слід використати. Про це, до речі, говорив Президент, запізнавшись зі станом угод України з Баварією. Взаємини України з Европою, а в тому числі Німеччиною, матимуть позитивний вплив на взаємини України з Росією. Чим сильнішою економічно, політично, мілітарно буде Україна, тим кращими будуть її взаємини з Росією. У світі шанують, хоч не конечно люблять, сильних, успішних.

Коли мова йде про економічне співробітництво України з Німеччиною, то я вбачав би за великий успіх для України, якщо б при сприянні Німеччини ми провели якомога швидше грошову реформу успішно. Це була б ознака стабільного розвитку України, який необхідний, щоб зацікавити приватні інвестиції в Україну.

Одначе я хочу разом з тим перестерегти, що не все партнерство із дуже великими і сильними партнерами виходить на користь слабшому партнерові. А Україна таким є. Тому ми мусимо важко і розумно працювати, щоб це партнерство не лише на коротку, але і на довгу мету було корисне для України. Не забуваймо, що Европа — це не лише Німеччина, траба й з іншими державами шукати за взаємовигідними зв'язками, навіть якщо вони не так радо як Німеччина йдуть тим шляхом.

— Досить мало уваги засоби масової інформації України приділяли візиті парляментської делеґації України на чолі з головою Верховної Ради Олександром Морозом до Канади для участи у роботі асемблеї Організації з безпеки й співробітництва в Европі. І зовсім не було звернено уваги на реакцію української громади на цю візиту. Просимо поділитися вашими міркуваннями щодо того, як зустрічали українці Канади спікера українського парляменту, про значення цієї візити для утвердження України на світовій арені.

— Участь України у Парляментській Асамблеї ОБСЕ в Оттаві є явище нормальне і добре, що Україна там була репрезентована і брала активну участь. Чи доцільно, щоб та делеґація була очолена головою Верховної Ради? Це принайменше дискусійне питання. Я вважаю особисто, що голова Верховної Ради занадто багато подорожує поза Україною, а на це маємо Кабінет Міністрів чи Президента. Але ревалізація О. Мороза з Л. Кучмою є відомою і О. Мороз хотів, щоб успіх поїздки Президента до Німеччини зрівноважити, принайменше, поїздкою до Оттави, хоч вага обох є зовсім різною.

Якщо вірити вислідам різних соціологічних опитувань, то популярність Л. Кучми зростає, а О. Мороза практично зменшується і тому не дивно, що він використовує кожну нагоду, щоб похвалитись своїми успіхами.

Сподіваюсь, що О. Мороз вивчить досвід його зустрічі з українською діяспорою в Канаді. Вона виявила повагу до голови Верховної Ради України, але не приховувала свого критичного наставлення до особи О. Мороза, зокрема за його участь в антидержавних діях, ініційованих його союзниками з комуністичної партії України. Схвильований тою критикою, за інформаціями, отриманими з Канади, О. Мороз боронився дуже формалістичною відповіддю, що він не є підзвітний українцям діяспори. Не лише в Україні, але й в діяспорі пізнали, що О. Мороз може гарно говорити, але його слова непереконливі, бо вони розбігаються з його ділами. Отже, поїздка до Канади не була надто успішною для О. Мороза, але делеґація Верховної Ради України своєю активною участю в роботі Асамблеї піднесла престиж України і дала змогу, зокрема, в питанні Криму, з'ясувати позицію України і вказати, хто намагається дестабілізувати там ситуацію.

Треба вірити, що українська делеґація відчула, як асамблея ОБСЕ глибоко не довіряє Росії за її дії в Чечні, та чи лише там, і можливо це допоможе, зокрема О. Морозові, в майбутньому гідно засудити вияви російського імперського терору, а не лише організувати футбольні змагання Верховної Ради України з Державною думою Росії.

(Закінчення буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ
Галина Колесса

Розмова за допомогою музики

„Вражаюча сполука мускулярної сили, поезії і звуковидобуття...один з найбільш вагомих (formidable) талантів, які появилися протягом років у цій країні". Так висловився про Миколу Сука та його гру журнал „American Record Guide". Мистця порівнюють із одним з найславніших піяністів нашого сторіччя Святославом Ріхтером. І з усім цим важко не погодитися, бо з появою М. Сука на сцені зникає навколишній світ і залишається музика.

Микола Сук

Сольовий концерт піяніста в Гантері, Н. Й., відбувся в рамках традиційного літнього фестивалю Центру Української Культури. Гражда була переповнена слухачами, а інтимна атмосфера невеликої дерев'яної залі додала чару музичній розмові між виконавцем і публікою на теми благородні, філософічні, жартівливі і побутові, героїчні і фантастичні. Музика зуміла виразити найтонші деталі, бо виходила вона з-під пальців Майстра...

Програма концерту складалася із творів Й. Гайдна, Б. Лятошинського, Л. ван Бетовена, Ф. Ліста, Й. Брамса і Ф. Шопена.

Центральне місце в програмі концерту зайняла Соната h-moll Ференца Ліста. Це — своєрідна „симфонічна поема" для фортепіяну, близька по духові і музичних ббразах до „Фавст-симфонії". Сам цей факт ставить перед виконавцем завдання по-симфонічному трактувати фортепіян. Для виявлення глибини задуму композитора і характеристики різноманітних ббразів Микола Сук вжив цілий арсенал засобів музичного виразу. Його інструмент звучав то могутньо і блискучо, то заглиблено-трагічно. „Соковиті" баси змінювалися м'ягким, „віольовим" звучанням мелодій у середньому реґістрі, а верх випромінював прозорі, чисті звуки; пасажі по-оркестровому одним спалахом співставляли всі реґістри в одне ціле, оркестрові ефекти тремоло, трелі акордами яскраво передавали драматичні і динамічні елементи твору, який зазвучав немов у виконанні цілої оркестри. Піяніст вдумливо підійшов до характеристики кожної групи тем, їх розвитку, трансформації та сутички контрастів.

Виконання Сонати Мі-бемоль мажор Й. Гайдна випромінювало оптимістичний тонус і злагодженість пропорцій твору. „Багателі" оп. 33 Л. ван Бетовена звучали витончено, часами з благородним гумором, немов спонукуючи до гармонії з навколишнім світом.

Доброю і гідною наслідування є традиція Центру Української Культури виконання в кожному концерті принаймні одного твору українського композитора. Того вечора була виконана Прелюдія оп. 44 ч. 4 соль мінор Бориса Лятошинського. Зберігаючи і поглиблюючи настрій та поетичну суть народних пісень „Ой, у неділеньку" та „Ой, буду я ждати", інтонації яких у прелюдії поєднані, композитор творчо видозмінив народні мелодії, ладово переобарвивши їх та змінивши ритмічний малюнок і метр першооснови. Авторська тема тим самим стала набагато динамічнішою, а її мелодія набула ширшого дихання. М. Сук підкреслив мрійливість твору та його типові стилеві ознаки.

В наддатку концерту прозвучали Інтермеццо оп. 119 ч. 1 Й. Брамса, яке зворушило слухачів своєю стриманою скорботою, та Мазурка Ф. Шопена, оп. 17 ч. 1.

Ярослав Ткачівський

* * *

Ти не винна, що я трохи більше
Ходжу по оцій святій землі
І римую пережиті вірші,
В них мої печалі і жалі.

Ти не винна, що я трохи довше
Сію зерна правди у ріллю,
У мольбі рятую свою душу
І за тебе Господа молю...

(Із збірки „Воскресіння")

Івано-Франківськ

Любомир Винар

УКРАЇНСЬКЕ ІСТОРИЧНЕ ТОВАРИСТВО

III

Без зайвої самореклями, пересадної бюрократії, різних внутрішніх конфліктів УІТ систематично здійснювало і здійснює свою видавничу програму. Видання УІТ появлялися українською і англійською мовами. Треба тут підкреслити ролю добродіїв і меценатів УІТ, які своїми пожертвами уможливили здійснити бодай частину нашої науково-видавничої програми.

За це складаємо їм, цим правдивим будівничим історичної науки, нашу щиру подяку з надією, що вони далі будуть допомагати УІТ і „Українському Історикові". Це саме стосується представників журналу в Америці, Канаді, Европі і Україні — всі вони причинилися до розбудови „Українського Історика". І в цьому ювілейному році УІТ ми бажаємо приєднати коло 500 нових передплатників „Українського Історика" в Америці, Канаді і Европі — це значно причиниться до розбудови цього необхідного журналу української історичної науки.

УІТ і завдання істориків

У 1990 році УІТ започаткувало новий етап своєї діяльности, охоплюючи землі України. Мушу признати, що непартійні історики в Україні, або колишні партійні, які засадничо змінили свої настанови і тепер включилися в розбудову української національної історіографії, пішли назустріч УІТ і стали його членами. Вони поділяють в основному наші думки відносно сучасного стану української історіографії і завдань істориків. Треба з жалем ствердити, що українська історична наука в Україні знаходиться в кризі, якщо ідеться про науково-видавничу діяльність, а також відносно виховання нових кадрів істориків. На українській історіографії і наукових установах ще до сьогодні тяжить у деякій мірі спадщина совєтського періоду з деякими псевдонауковими концепціями спільного походження східньослов'янських народів, мильного розуміння української київської середньовічної держави (Київська Русь), часами проблематичної історичної термінології. Деякі дослідники з Америки і Канади впроваджують своєрідні „дикі гіпотези" про перманентну „бездержавність українського народу" протягом його існування, про етнічну окремішність закарпатських українців (русинів), і врешті до сьогодні задовільно не впроваджено об'єктивного моделю-схеми історії України, пов'язаного зі схемою М. Грушевського, яка насвітлює безперервність українського історичного процесу в його державних і бездержавних періодах. Немає також потрібної конструктивної співпраці між окремими установами й істориками. На нашу думку, розвиток історіографії і національної культури треба ставити вище своїх приватних амбіцій... Ці явища також бачимо в діяспорі. Ми зауважили, що при організуванні конференцій в Україні з рамени УІТ, у співпраці з іншими науковими установами, наладнується конструктивна співпраця між дослідниками. Отже і в цій справі УІТ може виконати позитивну роботу.

Хочу підкреслити, що були в нас і недомагання. Основним нашим „мінусом" є брак задовільної матеріяльної бази і це спричинилося безпосередньо до незадовільного здійснення декількох важливих проєктів, зокрема опрацювання сучасної історії України і нарисів української історіографії (спільних проєктів істориків з України і діяспори). Хочемо вірити, що цей стан можна направити і ці проєкти здійсняться з активною допомогою української громади.

УІТ і українські історики мають вийнятково важливі завдання перед світовою і українською історіографією і перед українською нацією в контексті розбудови української національної культури.

Подаємо дещо з ухвали наукової конференції, що відбулася у Львові в квітні цього року з рамени Інституту Археографії АНУкраїни, Львівського Університету і УІТ в Україні, з якою автор цих рядків погоджується. У першу чергу стверджено, що „УІТ перетворилося в головне міжнародне об'єднання українських істориків та дослідників допоміжних історичних наук", яке має, перш за все, продовжувати „видання 'Українського Історика' і поширювати його в Україні". Саме „Український Історик", на нашу думку, стане цією творчою ляброраторією для нових кадрів українських істориків, які від нас мають перебрати відповідальність за дальшу долю національної історіографії. Рівночасно в ухвалі стверджено конечно проводити спільні конференції УІТ з іншими науковими установами в Україні для визначення і аналізи сучасного стану і завдань українських істориків і історіографії. В дальшому рекомендується спільне видання фундаментальних праць з української історії з рамени УІТ і установ в Україні (про ці публікації ми вже згадували).

На нашу думку, треба ще додати конечність впровадження наукової схеми в історію України з відповідною періодизацією і термінологією — лише тоді можна говорити про тверду історіографічну основу для опрацювання підручників з історії України для різних шкіл і університетів. Ідеться про правдиву реконструкцію всіх періодів історії України, включаючи її державні і бездержавні періоди. Історію України треба розглядати як інтеґральну частину світового історичного процесу. Вже пора покінчити з гіпотезою про „спільність" походження росіян і українців, яку пропаґують російські й інші історики, що причиняються до повної фальсифікації історії двох незалежних народів. Насвітлення етногенези українців, відтворення правдивої нашої історичної метрики і поборювання всіх фальсифікацій українського історичного процесу — це, на нашу думку, головне завдання УІТ і українських істориків в 1990-их роках.

УІТ перейде в майбутньому в надійні руки українських істориків, які продовжать нашу працю, що репрезентує кращі традиції української історичної науки в XX столітті.

З нагоди 30-ліття УІТ ще раз хочемо подякувати якнайщиріше історикам і любителям історії й рівночасно нашим добродіям-меценатам, які допомогли нам у розбудові „Українського Історика" і причиняються до відродження історичної науки і української національної культури. Ми зробили, що могли, і віримо, що в наступних роках спільними силами здобудемо для української історіографії гідне місце в світовій історичній науці.

ПРЕДСТАВНИК МІНІСТЕРСТВА охорони Північної Кореї назвав „неправдивими" повідомлення закордонної преси про те, що в країні спалахнула епідемія холери. В офіційній заяві міністерства, складеній в комуністичній пропагандивній традиції, підкреслюється, що „трудящі не знають ніяких інфекційних хворіб, систематично зміцнюють своє здоров'я і віддають усі сили будівництву соціялізму". Тим часом командуючий російською Тихоокеанською військовою округою генерал Віталій Сєдих, покликуючись на декілька джерел, підтвердив інформації про холеру в Північній Кореї. Цими днями втікачі з північнокорейського міста Чгончжину розповіли, що в їхній провінції скрізь висять листівки, які остерігають, що питна вода заражена бацилями холери.

ПРЕДСТАВЛЯЮЧИ СЕБЕ оборонцем робітників і американської робітничої етики, президент Билл Клінтон у понеділок, 18-го вересня, гостро скритикував пропозиції республіканців зменшити податкові пільги для малозаробіткових родин. Він також попередив, що у випадку настоювання республіканців на своєму пляні накладе на нього вето, бо уважає, що це „заперечує фундаментальні принципи які ця країна повинна зберігати". Аналітики уважають, що ця критика є засобом Президента привернути увагу виборців до себе і політики демократів, як тих що від початку свого урядування обороняють інтереси робітничої кляси в ЗСА.

„Два місяці...

(Закінчення зі стор. 1)

тераторами, як Микола Рябчук і Асколь Мельничук та політиками ген. Костянтином Морозовим і Сергієм Керйокіном, членом Верховної Ради.

Питаємо ще наших молодих гостей про загальні враження із курсів і тут потрапляємо на деякі критичні завваги, що УНІГУ організаційно не виконує добре всіх завдань. Конкретно, не має він зв'язків з українською громадою, українськими організаціями, бракує реклями курсів, коли число учасників було лише 30 осіб, студенти не мають нагоди для зустрічей і розмов із ширшою українською спільнотою.

Але все це не видається так важливим в порівнянні із пережитими цими двома місяцями, що проминули немов гарний сон...

ПРОГРАМА XXII КРАЙОВОГО ПЛАСТОВОГО З'ЇЗДУ
21 — 22-го жовтня 1995 р.

П'ЯТНИЦЯ, 20-го ЖОВТНЯ 1995 р. (по пол.)
7:00—10:00 Реєстрація учасників З'їзду — бібліотека;
8:00—10:00 Наради підготовчих комісій.

СУБОТА, 21-го ЖОВТНЯ 1995 р.
8:00—10:00 Реєстрація учасників З'їзду;
10:00—12:00 1. Відкриття XXII Крайового Пластового З'їзду;
2. Вибір президії З'їзду;
3. Слово голови КПС;
4. Слово голови Головної Пластової Булави;
5. Схвалення порядку нарад, правильників З'їзду і комісій;
6. Одобрення протоколу XXI Крайового Пластового З'їзду;
7. Усні доповнення до друкованих звітів;
8. Звіт голови КПРади;
9. Вибір комісій: Виховної (окремо для УПН і УПЮ), Таборової, Номінаційної, Статутової, Господарсько-бюджетової, Верифікаційно-мандатної, Пласт-Приюту, Резолюційної.
12:30—2:00 Обідова перерва.
2:00—3:30 10. Запити і дискусія над діяльністю КПС;
11. Звіт Верифікаційно-мандатної комісії;
12. Уділення абсолюторії уступаючій КПС і уступаючим членам КПРади.
3:30—7:00 13. Наради.
7:00—9:30 Спільна святочна вечеря.

НЕДІЛЯ, 22-го ЖОВТНЯ 1995 р.
7:00—8:15 Снідання;
8:30—9:30 Служба Божа (збірка в одностроях в церкві 8:25 ранку);
10:00—12:00 14. Голосування над постановами КУПО;
15. Звіти комісії: а) Виховної;
б) Таборової;
в) Господарсько-бюджетової;
г) Пласт-Приюту;
ґ) Резолюційної.
16. Звіт Статутової комісії для розглянення проєктів на зміну статуту;
17. Звіт Номінаційної комісії;
18. Вибір КПСтаршини і КПРади — Заприсяження КПС і КПР;
19. Внески, запити та різне;
20. Закриття XXII Крайового Пластового З'їзду.

Учасників З'їзду обов'язує пластовий однострій.

У Лос Анджелесі відзначено четверті роковини відродження української держави

О. Рівний і М. Біла (зліва) приймають плякету від М. Антоновича.

Далеко від рідної України, над берегами Пацифіку, українська громадськість єдналась з усіма українцями світу, відзначаючи знаменну дату 24-го серпня в четверту річницю проголошення незалежної держави — України.

У неділю, 20-го серпня, раннє лагідне сонце вітало вірних усіх українських церков, які спішили на святкові Богослужби, щоб скласти подяку Богові за цей щасливий день у нашій історії та слати молитви за довголіття, щастя й мирне майбуття української держави.

Сповнені духом святим, миряни подались до Українського Культурного Осередку на запляноване бенкет-концерт з програмою, яка включала: вітання від голови УКО, презентацію прапорів сумівцями і пластунами, американський гимн і „Отче Наш" у виконанні місцевого хору „Кобзар".

По благословенні відбувся обід зі вступним словом голови комітету та презентацією святкового комітету.

Українська танцювальна група з Лос Анджелесу виконала традиційний „Привіт". Святочне слово виголосив проф. Микола Чировський із Фльориди, наголошуючи славну минувщину українського народу, його завзяті стремління до волі й незалежности та потребу дальших об'єднаних зусиль для закріплення і розбудови новітньої України.

По короткій перерві танцювальна група радувала публіку жвавим „Гопаком".

Поезію Олеся Бердника „Хтось казав мені" прочитала Ела Мойсеєнко, шкода що не усі змогли почути тих вірших слів, бо не вживалось мікрофону.

Відтак хор „Кобзар" відспівав „Молитву за Україну" комп. Кошиця, „Для усіх Ти мертва і смішна" муз. Я. Степового, „Україно-Мати" муз. К. Стеценка та українським гимном закінчено свято.

Понад програмою було прочитано вітання від президента Билла Клінтона, проклямацію губернатора Каліфорнії Піта Вілсона та грамоту від мейора Лос Анджелесу Р. Ріордана вручила Лордс З. Сааб, шеф протоколау.

22-го серпня відзначення незалежности продовжувались офіційним прийняттям української делеґації у залі нарад Надзірної ради повіту Лос Анджелес. Голова ради Майкл М. Антонович, довголітній приятель українців у Лос Анджелесі, вітаючи всіх українців з Днем Незалежности, вручив українській делеґації пропам'ятну плакету, мистецько виготовлену для цієї оказії.

Коротким словом подяки прийняв це відзначення голова Комітету Олександер Рівний та Маруся Біла, голова хору „Кобзар".

Святкування 4-ої річниці незалежности України в Чикаґо

У четвер, 24-го серпня ц. р., в елегантному Вестин готелі при Мишиген аве в Чикаґо, на його 16-му поверсі у концертовій залі відбулося це радісне святкування з нагоди четвертої річниці проголошення України самостійною державою.

Господарями цьогорічного свята були генеральний консулят України та його новопризначений на цей пост Віктор Кирик, генеральний консул України, та його симпатична дружина Світлана, як також їхній штаб в особах: консул Юрій Лазарєв з дружиною; консул Анатолій Толкачов з дружиною Людмилою; консул Юрій Павлов з дружиною Наталією та віцеконсул Олег Трикозенко з дружиною Іриною, що вічливо вітали при вході на залю прибуваючих ними запрошених гостей — громадських діячів українського та неукраїнського метрополітального Чикаґо. Тож були тут особи із фінансового, торговельного, наукового, церковного, освітнього та громадсько-політичного світів.

Зразу гостей вічливо запрошувано до багатого вибору напитків та смачних закусок. Тут же була прекрасна нагода зустрічатися із знайомими та запізнаватися із новими людьми із дипломатичного світу.

Святкування почалися відспіванням американського та українського гимнів, а відтак до мікрофону підступив генеральний консул України В. Кирик, вітаючи із святом численних гостей на залі. Відтак він ділово накреслив свій плян праці на пості генерального консула України, а це: побіч зрозумілої дипломатичної співпраці з іншими консульствами з осідком у нашому місті, В. Кирик із притиском підкреслив у своєму слові його готовість та зрозуміння важности для успішного входу нашої самостійної батьківщини України в економічну та політичну сфери із ЗСА. Бо лише тільки тоді така позитивна та взаємнозрозуміла співпраця урядових чинників самостійної України з Урядом ЗСА зможе допомогти їй в майбутньому стати на стійкий фундамент в економічному аспекті. В. Кирик при цьому підкреслив, що ряд таких успішних кроків вже зроблено в тому саме напрямі. Він також закликав нашу українську громаду, а зокрема її голосуючих горожан українського походження у ЗСА, допомогти йому у цьому благородному ділі.

Опісля хор „Сурма" під диригентурою Романа Андрушка проспівав в'язанку українських народних пісень, забавляючи присутніх гостей, а між ними бачили: Владику Михаїла із Епархії св. Миколая; інж. О. Бараника, голову УККА; д-р Ю. Грицуляка з дружиною, голову українського музею в Чикаґо; інж. С. і д-р Н. Личків від православної української громади нашого міста; д-ра Б. О. Ткачучків та О. Гарасовську — від Руху; Іванну Горчинську від редакції „Нової Зорі" — професорів Боднаруків — від Т-ва Української Мови; д-ра Надзікевича з дружиною від банку „Певність". Від каси „Самопоміч" були тут присутніми директори О. Плашкевич, Б. Ватраль з дружиною, Павло і д-р Ірина Олексюки, адвокат Михайло Кос з дружиною і Олексій Пошиваник. Від Золотого Хреста була Н. Кузик; д-р П. Пундій з дружиною Орисею від УЛТПА; д-р Микола Домашевський з дружиною Катериною від Гуцульського Дослідчого Інституту.

З Дітройту прибув на святкування Зенон Васькевич, голова Відділу УАКРади, а від губернатора Іллиной Едгарда, прибула його представниця М. Міхальська з її мужем. На жаль, було майже неможливим із всіма гостями зустрінутися під час тих радісних святкувань. Пізнім вечором із піднесеним настроєм гості поспішали додому. В неділю, 27-го серпня ц. р., українська громада відсвяткувала це величаве свято в серці Українського села в Чикаґо.

Катерина Домашевська

СИРІЯ...

(Закінчення зі стор. 1)

ципи передання влади", — сказав Г. Ассад, назвавши це „першою помилкою" короля Гуссейна. Друга помилка полягає в тому, що король „взяв активну участь у вульґарній пропагандивній кампанії" на боці зятів С. Гуссейна. Третій прорахунок пов'язаний з рішенням Йорданії понизити рівень взаємин з Іраком, а це означає „приєднання короля Гуссейна до учасників американського політичного маневру, який має своєю метою посилення тиску на Ірак".

Нарешті, президент Сирії вважає, що йорданський король „ллє воду на млин Ізраїля", сприяючи ізраїльській перевазі в переговорах з арабами.

Г. Ассад поінформував керівників держав реґіону, зокрема Єгипту і Туреччини, що Сирія виступить проти будь-яких спроб повалення іракського режиму, без огляду на те, „який режим плянується йому на зміну".

Б. Клінтон...

(Закінчення зі стор. 1)

нуться наступного місяця в Організації Об'єднаних Націй у Ню Йорку і на його думку там вирішиться багато подробиць стосовно запляновано зустрічі.

Таку зустріч запропонував Б.Єльцин минулого червня на зустрічі керівників індустріяльних держав у Галіфаксі в Канаді.

ДОПОВНЕННЯ

В інформації про злуку двох громадських централь („Свобода" з середи, 20-го вересня ц. р.) пропущено речення, що „останнім часом обі централі переводили спільно акції в Ню Йорку і Вашінґтоні". — Ред.

ПОДІЇ

ВІДЗНАЧЕННЯ ЮВІЛЕЇВ УВАН

Ню Йорк. — Управа Української Вільної Академії Наук у ЗСА влаштовує відзначення 50-ліття діяльности УВАН від часу заснування в Европі та 45-ліття її існування у ЗСА. Святкування відбудеться у суботу, 7-го жовтня, в Українському Інституті Америки, 2 схід 79-та вул. в Ню Йорку. Початок о год. 1-ій по полудні. Мистецька частина почнеться о год. 6:30 вечора. В залі інституту під час відзначення буде відкрита виставка видань УВАН. Реєстраційне — 30 дол. від особи, включно із вечерою та вступом на концерт. Проситься заздалегідь зголосити свою присутність, телефонуючи до УВАН (212) 222-1866. Детальніші інформації щодо програми відзначення поміщені у „Свободі", ч. 171 з 9-го вересня ц. р.

ПРОТЯГОМ ДВОХ наступних років Японія виділить для палестинської автономії 200 млн. дол. Відповідні гарантії керівник палестинської національної адміністрації Ясір Арафат дістав від японського прем'єр-міністра Томіїті Мураями, який цими днями вперше відвідав Палестину, зокрема сектор Гази. Палестинський міністер фінансів і сільського господарства Мохаммед Зуґді ан-Нашашібі сказав, що цю економічну допомогу буде спрямовано на розвиток охорони здоров'я, освіти, будівництво доріг, в енерґетику і легку промисловість. Японія також надішле своїх спостерігачів для контролі процесу виборів до вищої ради палестинської автономії, які відбудуться відразу після того, як Ізраїль і палестинці досягнуть домовлення щодо меж автономії на західньому березі Йордану.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла від нас на вічний спочинок 31-го травня 1995 р. наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, СЕСТРА І ТІТКА

бл. п.

ІРИНА ПЕТРЕНКО-ФЕДИШИН

Складаємо щиру подяку всім рідним, друзям і знайомим, за їхню участь у похоронних відправах, за молитви, співчуття, за чудові квіти та за щедрі пожертви на добродійні цілі в пам'ять покійної.

Ми особливо вдячні отцям:

о. Панкратієві за відслуження Панахиди в похоронному заведенні П. Яреми в Н. Й.; о. Несторові Ковалеві за відправлення літургії в церкві св. Андрія та на цвинтарі над могилою покійної у Бавнд Бруку Н. Дж., як також о. дияконові Тарасові Науменкові за чудовий спів під час літургії.

Сердечна подяка П. Крамаренкові та Б. Бойчукові за прощальні слова над могилою.

На тризні попрощали покійну д-р Т. Булат від УВАН-у; О. Мартинович-Равлюк від шкільних і пластових товаришок; Ж. Васильківська-Озґуд довголітня приятелька покійної; Уляна Майстренко — племінниця і похресниця сказала кілька слів від себе і прочитала лист-спомин про тітусю від сестри Лесі Майстренко.

Щире спасибі Олексієві Шевченкові за допомогу в організації тризни і Олі Гнатейко за проведення збірки.

Ще раз дякуємо о. Н. Ковалеві за відправу літії в сороковий день після смерти покійної, в Ґлен Спей Н. Й., а нашим друзям Людмилі та Юркові Костюкам за їхню гостинність і допомогу.

Нехай Господь винагородить вас усіх щедрими ласками, а покійній нехай буде

Вічная Пам'ять!

муж — ОЛЕГ
син — ТИМІШ
донька — ВІРА
сестра — ГАЛИНА МАЙСТРЕНКО з родиною

ЗБІРКА НА МОГИЛЯНСЬКУ АКАДЕМІЮ на устаткування кімнати в бурсі в пам'ять покійної Ірини Петренко-Федишин:

З. і О. Баб'юк, 100 дол., Д. Голл, 20 дол., Н. і І. Коропецькі, 50 дол., О. Линник, 20 дол., С. і І. Марченко, 20 дол., Ю. і О. Мацик, 50 дол., Е. В. Озґуд, 500.00 дол., Т. Паш, 20 дол., Л. і о. В. Поліщук, 20 дол., О. Равлюк, 20 дол., В. Романовський, 20 дол., О. і З. Савчук, 25 дол., І. Саляк, 25 дол., Ю. і Н. Сиволоп, 50 дол., Е. Церкевич, 25 дол., А. і І. Черний, 50 дол., Л. і О. Шевченко, 20 дол., Л. і Т. Шеґедин, 150 дол., М. і Н. Шміґель, 100 дол., Ю. і М. Штогрин, 25 дол., О. Шуган, 25 дол., О., Т. і В. Федишин – родина покійної 2.000.00 дол., Л. і Г. Майстренко, 50 дол. — Разом — 3,385.00 дол.

ЗБІРКА НА УВАН в пам'ять покійної Ірини Петренко-Федишин:

Р. Воронка, 50 дол., А. Грибович, 20 дол., О. Загайкевич, 25 дол., Л. і Ю. Костюк, 50 дол., В. і Я. Криштальські, 100 дол., Л. Лиман, 20 дол., Г. і Е. Мельничук, 25 дол., Ж. і Л. Мазурець, 30 дол., Л. і А. Пащук, 100 дол., М. Рудик, 100 дол., В. Тищенко, 50 дол., Ю. Чапленко, 10 дол., О., Т. і В. Федишин — родина покійної, 200 дол., Л. і Г. Майстренко, 50 дол. — Разом — 830 дол.

ЗБІРКА НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЮ ЙОРКУ в пам'ять покійної Іриии Петренко-Федишин:

Р. і Ф. Аппелт, 40 дол., А. Бойчук, 50 дол., О. і М. Гнатейко, 50 дол., А. і Л. Гусак, 30 дол., М. Ґеба, 20 дол., Б. і М. Косович, 10 дол., І. Мороз, 50 дол., Л. і О. Оришкевич, 50 дол., А. Рудик, 50 дол., О. Труш, 20 дол., І. Федів, 20 дол., О., Т. і В. Федишин — родина покійної, 100 дол., Л. і Г. Майстренко, 50 дол. — Разом — 540 дол.

ЗБІРКА НА ФОНД П. ХОЛОДНОГО, УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЮ ЙОРКУ в пам'ять покійної Ірини Петренко-Федишин:

Д. Вітвицька, 25 дол., Н, і У. Головатий, 50 дол., О. і Т. Гунчак, 150 дол., Л. і Я. Дармограй, 30 дол., П. і М. Крамаренко, 50 дол., М. Оленська, 30 дол., родина Поттс, 20 дол., Ю. і Н. Сиволоп, 50 дол., М. і Дж. Струдзерс, 25 дол., М. Цимбаліста, 50 дол., О., Т. і В. Федишин — родина покійної, 100 дол. Л. і Г. Майстренко, 50 дол. — Разом — 630 дол.

Разом зібрано______________________5,385.00 дол.

Замість вінка на могилу невіджалуваної приятельки

сл. п.

МАРІЇ ЦІХОВЛЯС

дочки о. Василя і Меланії Ціховлясів, пароха в с. Полкині біля Ярослава, на Засянні, абсольвентки гімназії Дівочого Інституту в Перемишлі, директорки Господинської школи в Ярославі 1941-44, управительки кухні великого табору Соммеркасерне в Авґсбурзі у Німеччині 1945-50,

померлої 24-го серпня 1995 р. у Йонкерсі Н. Й., висилаємо п'ятсот долярів студентам Ярославові і Марії з Лемківщини на докінчення їх студій у Ряшеві, в Польщі.

Степан і Євгенія Кікти
Клівленд*в Огайо

ПОДЯКА

сл. п.

РОМАНА ЛЕНЧИЦЬКОГО

який відійшов у вічність 5-го серпня 1995 р.

Цією дорогою висловлюємо свою щиру подяку родині, друзям і приятелям, які прибули на похоронні відправи і віддали йому останню прислугу.

Передусім складаю щире спасибі д-рові І. Яремкові голові УЗХ, Наталії Іванів, які прийшли мені в перших днях з поміччю.

Щире спасибі всім тим, що висловили мені співчуття і слова розради телефонічно і листовно.

Особливу подяку складаю о. Іванові Грицькові за похоронні відправи та прощальну проповідь.

Щиро дякую д-рові І. Яремкові за прощальні слова від родини і товаришів і Ю. Юринцеві від ОДВ в похоронному заведенні.

Глибоко вдячна всім за квіти і зложені пожертви на Служби Божі і добродійні цілі в пам'ять покійного. Всі одержані гроші передано через УЗХ на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля.

Пожертви на Служби Божі:
15 дол.: Анна Кузик, по 10 дол.: род. Брандт і М. Громяк.
На Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля:
100 дол.: Євг. Ленчицька, Юрій і Ірена Кузик; 50 дол.: Емма і Марта Климкович і Богдан і Дзюня Фогиняк; 40 дол.: Наталія Іванів; по 20 дол.: Любомир і Люба Климкович, Марія Легенька; по 15 дол.: Ів. Кашуба, род. Брандт; по 10 дол.: Анд. Козяк, Люба Рудакевич, Ванда і Яреліх Янковські і Йоната Альдона Йоварраускас.

Дружина Євгенія

СВ. СОФІЯ РЕЛІГІЙНЕ ТОВАРИСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ, ЗСА
КОМІСІЯ ФУНДАЦІЇ „ЦЕНКО — ДОБРО ТВОРИТИ"

Ділимося сумною вісткою з українською громадою, що в четвер 14-го вересня 1995 р. відійшов у вічність

✝

бл. п.
д-р
МИКОЛА ЦЕНКО

Основник фундації „Добро Творити", відомий громадський діяч, добродій і любитель української молоді.

ПАРАСТАС — в п'ятницю 22-го вересня 1995 р. о год. 7:00 веч. в похоронному заведенні Насевичів, 109 Іст Табор Ровд, Філядельфії, Па.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — в суботу 23-го вересня 1995 р. о год. 10:00 ранку в церкві Христа Царя, 1625 Каюга вулиця, Філядельфія, Па.

Синові покійного д-рові Олексієві, його дружині д-р Марті, їхнім дітям Андрійкові й Олександрові, братові покійного Василеві в далекій Австралії і сестрі Анні Поліщук в Україні складаємо вислови глибокого співчуття.

Вічна йому пам'ять!

УПРАВА Т-ВА СВЯТА СОФІЯ
КОМІСІЯ ФУНДАЦІЇ „ЦЕНКО — ДОБРО ТВОРИТИ"

НА ПРОХАННЯ ДЖЕНЕТ РІНО, генарального прокуратора ЗСА ,і Луїса Фрі, директора ФБІ та зі згодою щоденника „Ню Йпрк Таймс“, газета „Вашінґтон Пост“ у вівторок, 19-го вересня, помістила без будь-яких змін маніфест, який складається із 35,000 слів, так званого юнабомбера з надією припинення ним його 17-річної вибухово-нищівної кампанії.. Цю кампанію він провадить використовуючи державну пошту, а її вислідом є три смертні людські жертви та 23 поранені особи у 16-ох замахах. Минулого червня „юнабомбер“ пообіцяв припинити вбивства, якщо одна із згаданих газет помістить його маніфест зі закликом до революційного виступу проти підтримки громадськістю індустріяльної технології.

Перше всеукраїнське свято православного мистецтва в Києві

Людину завжди непокоїла і непокоїть плинність часу, відповідно з якою неупинно і непідвладно ніякій силі змінюється цей світ. Завдяки цим змінам ми стукаємо у двері XXI століття, будуючи незалежну державу, відроджуючи духовні вартості свого народу. Ще у 80-их роках ми не могли і думати про те, що у величних стінах тільки-но збудованого Музею ім. В. І. Леніна через досить короткий час будуть експонуватися ікони та релігійний живопис, читатимуть Святе Письмо і звучатиме церковний спів.

Все це мало місце 11-го вересня ц. р. під час відкриття 1-го Всеукраїнського свята православного мистецтва в Українському Домі (колишньому музеї „великого вождя").

Продовж багатьох років український народ був відторгнутий від своїх духовних коренів. В полоні атеїстичної корозії втрачалися не лише мистецькі секрети і надбання, а що найбільш важливе — мов полум'я свічки чахли душі людські.

„Відокремлення держави від Церкви стало відокремленням держави від духовности", — наголосив Митрополит Київський Філярет у своєму виступі. Бажання надолужити цю віддаленість, висвітлити творчий потенціял талановитих мистців та зґуртувати їх з метою відновлення споконвічних традицій надихнуло Лариса Хоролець, генерального директора Центру „Український Дім", Митрополита Київського Філярета, В. Приседько — голову Всеукраїнського Братства св. Володимира, О. Стояна — голову Федерації Профспілок України та багатьох інших виступити засновниками цього заходу.

Свято православного мистецтва — надзвичайно багатогранне дійство, яке охоплює різні види мистецтва: станковий та монументальний живопис, декоративно-прикладне мистецтво, релігійну книгу, хоровий спів, музику, кіномистецтво.

В рамках свята 18-го та 19-го вересня також проходив конкурсовий показ кінофільмів, а 20-го вересня відбудеться конкурс хорових колективів та церковної музики.

„Шукайте і знайдете, стукайте і вам відчинять", — лунали слова із Євангелія. Особливо відчувається пошук втрачених істин, особистої творчої стежки в творах Миколи Стороженка, заслуженого діяча мистецтв України. До речі, предтечею свята було відкриття виставки маестро та його учнів у картинній ґалерії Києво–Могилянської Академії 31-го серпня. М. Стороженко разом з ректором Української Академії Мистецтв Андрієм Чебикіним став ініціятором створення в академії майстерні „Живопису та храмової культури", яку сьогодні і очолює.

Приваблюють глядачів копії мозаїк із зруйнованого совєтською владою Михайлівського золотоверхого собору, майстерно виконані Леонідом Тоцьким. Поруч з творами відомих і уславлених майстрів А. Чебикіна, В. Корчинського, І. Марчука, П. Гончара, В. Прядки, Ю. Гріневича, С. Вандаловського, М. Кочубея, М. Мудрого привертають увагу творчі починання Ю. Бородай, М. Хімич, О. Возіянова, О. Андрєєва та багатьох інших.

Мистецтво, як ніщо інше, зосереджує в собі внутрішній світ творця і віддзеркалює його нам — глядачам. І тому з великою прикрістю приходиться інколи спостерігати, як відверто „спекулюють" художники релігійними темами. На жаль, ця течія існує в нашому мистецтві.

Ми повертаємося до споконвічних джерел. Це чудово, але часами таке повернення носить лише зовнішній, обрядовий характер. Цінність християнства у тому безмежному космосі внутрішніх переживань людини, які воно відкриває перед нами. Христос вчить нас відшукувати Царство Боже у своїй душі, бо нескінченні є людські горизонти, і такі ж нескінченні є ці пошуки.

Георгій Донець, завідуючий відділом урядових і громадських заходів Українського Дому, відзначив, що існує ідея перетворення свята із всеукраїнського у всеслов'янське. Чудова ідея і шлях — відкритий.

Світлана Марінова,
мистецтвознавець, Київ

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ
1-го ЖОВТНЯ 1995 р.

Рочестер, Н.Й. Квартальні збори Братства св. Йосафата 217-го Відділу, відбудуться о год. 1-ій по пол. в школі св. Йосафата. Проситься членів прибути на збори і вирівняти свої залеглі вкладки. Фін. секр. — Оксана Маркус.

ГРОМАДСЬКІ ІМПРЕЗИ

Редакційні вістки про громадські імпрези *будуть поміщені у* **„Свободі"** **тільки після появи платних оголошень у щоденнику або „Українському Тижневику".**

Редакція „Свободи"

ВАЖНА ІНФОРМАЦІЯ
про оголошення у „Свободі" й „Українському Тижневику" (The Ukrainian Weekly)

З огляду на це, що деякі установи, підприємства чи приватні особи присилають оголошення на невідповідну адресу, буває спізнене поміщення тексту, що спричинює нарікання.

Пригадуємо, що оголошення приймає виключно АДМІНІСТРАЦІЯ ВИДАВНИЦТВА. Всю кореспонденцію і прохання про інформації просимо скеровувати до МАРІЇ ШЕПАРОВИЧ, керівника Відділу оголошень.

Адміністрація „Свободи"

Св. п. о. Р. Данусяр

В суботу вранці, 12-го серпня, саме перед відходом до церкви, помер нагло на удар серця о. Теодор Данусяр. Звичайно ще перед Богослуженням, о 8-ій годині, отець відправляв Молебен або Вервицю до Божої Матері і коли він до церкви не з'явився, господиня вернулася до парафії подивитися, що сталося. Застала його на підлозі за бюрком і хоч зараз покликала швидке поготівля і сама почала робити штучне віддихання, не вдалося його врятувати і на її руках він помер.

Це був великий шок для його парафіян, які його, як і по всіх інших парафіях, щиро любили. Вони знали, що він хворів, але мимо того був дуже активний у праці. Недавно перейшов був кілька складних операцій серця з перещіпленням жил, бо серце було майже на сто процентів навкруги заблоковане. Довго по цих операціях був в домі конвалесцентів, але врешті все погоїлося і унормувалося і він перебрав обов'язки пароха в Нантікок, Па. Ще того самого тижня перед смертю, був три дні у шпиталі у Вілкс-Бері, але виписався на власне бажання, кажучи, що йде неділя, тепер час вакацій і тяжко буде знайти заступство, а хтось мусить Службу Божу відправити. Лікар відпустив його під умовою, що буде лежати в ліжку, але для такого „воркаголіка", як о. Тед, це було прямо немислиме. Його сусід, о. Нік Костюк, який знав, що о. Тед вже зо два місяці не так добре почувався, пропонував йому заступство, але о. Тед, знаючи, як перетяжений є о. Нік (чотири Служби Божі в неділю), відмовився, кажучи, що йому не так зле і що він дасть якось раду сам. Він все якось давав раду сам і то переважно прцюючи на двох парафіях, як наприклад, у попередній, де обслуговував церкву у Кліфтон Гайтс і другу дочірню у південній Філядельфії.

Отець Тед був добре нам всім знаний, бо був довголітнім парохом у Джерзі Ситі до приходу сюди о. Романа Мірчука. Бував щорічним гостем на святкуваннях Різдва в УНСоюзі, де благословив трапезу і звертався до нас всіх із святочним привітним словом. Перед тим був довголітнім парохом у Вашінґтоні, але як прийшла потреба будувати там великий храм-собор, то звернувся до єпископа з проханням звільнити його, а передати церкву і будову якомусь чинові, чи то Василіянам чи Редемптористам, бо така будова одному чоловікові не під силу. Владика погодився і післав туди Отців Редемптористів.

У Вашінґтоні о. Тед був капеляном Лицарів Колюмба (мав від них парадну різьблену почесну шаблю) і особистим капеляном до Білого Дому президента Джона Кеннеді, і коли президент згинув трагічно в атентаті, йшов перший за домовиною. У Вашінґтоні о. Тед був теж головою відділу покликань дієцезії, капеляном монастиря Сестер Василіянок, професором Семінарії св. Йосафата, де викладав не лише теологічні дисципліни, але був директором церковної музики. Після того служив у численних містах у стейтах Ню Йорк, Ню Джерзі, Пенсильванія та Вірджінія.

Отець Тед уродився в червні 1929 р. в Коговзі, Н. Й. Середню освіту скінчив у Вотерфорді, коледж св. Василія в Стемфорді, а теологію в Католицькому університеті у Вашінґтоні, де також на бажання єпископа закінчив рівночасно музичні студії. Першу Службу Божу відправив у церкві свв. Петра і Павла в Коговзі. Потім був сотрудником в Елмайра Гайтс, Н. Й., Джерзі Сиԏі, Н. Дж. і катедрі Непорочного Зачаття у Філядельфії. Парохом був о. Тед у церкві Пресвятої Родини у Вашінґтоні, у церкві ПДМарії в Монассас, Вірджінія, св. Івана в Майсенвіллі, Па., ПДМарії в Мідлпорті, Па., св. Миколая в Маганой Сиԏі, Па., св. Йосафата, Н. Дж., свв. Петра і Павла в Джерзі Сиԏі, Н. Дж., Шамокіні, Па., св. Михаїла в Шенандоа, Па., св. Володимира в Палмертоні, Па., ПДМарії в Аллентавні, Па., свв. Петра і Павла в Кліфтон Гайтс, Па., ПДМарії на півдні у Філядельфії і св. Миколаяф в Нанінкок, Па.

Окрім того, о. Тед був іменований деканом на південний Ню Джерзі, що лишається титулом до кінця життя. У Філядельфії зорганізував дитячий хор силою 325 голосів та нову дитячу екуменічну оркестру із 65 виконавців. Під час всієї своєї священичої діяльности він зорганізував багато чоловічих і дитячих хорів і диригував ними. Майже у кожному місці свого перебування організував дитячі оркестри.

Будучи з третього покоління українських американців, володів доволі добре українською мовою і в кожній своїй парафії закладав школи українознавства, де вчив крім релігії всіх предметів, як заходила потреба. Був теж надзвичайним проповідником, яких мало стрічається в житті.

Похорон відбувся частинно в Нантікок, а частинно в Коговзі. У вівторок о. Тед лежав у відкритій домовині у своїй церкві св. Николая в Нантікок, де дуже численні вірні з його парафії, сусідніх і далеких міст, де о. Тед служив, відвідували його і

Отець Т. Данусяр

прощалися з ним. У похоронах взяли участь численні священики з Митрополитом Стефаном Суликом на чолі. Прощальну промову виголосив о. С. Гриньох, великий приятель покійного і брат знаного нам добре з Німеччини о. д-ра Івана Гриньоха, який в теплих словах згадував свого друга. У церкві були присутні сестри о. Теда Марія і Доротея, а Олена лишилася вдома, щоб зустріти брата, як вечером привезуть тіло до Коговзу.

Другого дня о. Тед спочивав у відкритій домовині у своїй церкві в Коговзі, де хрестили його і де відправив свою першу Службу Божу. Багато людей приходило прощатися з ним, рідні і знайомі, його сестри з родинами, приятелі і вірні. Відправлено Панахиди і Вервиці, а в четвер вранці був похорон. Служили два священики, один з України. Знову повна церква людей і повно людей на цвинтарі. Один отець говорив англійською, а другий українською мовами. Поховано отця поруч його покійних батьків на цвинтарі свв. Петра і Павла у Вотерфорді.

Отець Тед був великим приятелем нашої родини і ми, як і багато його інших приятелів, глибоко відчуваємо його втрату. Він відвідував мого чоловіка в шпиталі і навіть приїздив вже з Пенсильванії, щоб бути з ним під час його численних операцій. Обоє дітей ґрадували з його школи, де донька була „валедікторіян" у своїй ґрадуаційній клясі. Син був вівтарним хлопцем увесь час через свої шкільні роки, а обоє грали в його шкільній оркестрі і співали в хорі. Отець з мамою бували у нас на всіх святах, а як перенесли отця до Пенсильванії, ми їздили за ним по всіх місцях його перебування. З його смертю ми втратили священика, опікуна і приятеля.

Емілія Смалько

Привіт з Табору
Стежки Культури 1995

ВІДІЙШЛИ • ВІД НАС •

о. ІВАН ВАЩУК член УНС Відд. 292-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Дітройті, Миш. помер 9-го березня 1995 на 80-му році життя. Нар. 19-го січня 1915 року в Україні. Залишив у смутку дружину, сина д-ра Юрія і дочку Тамару Мартін. Похорон відбувся на цвинтарі св. Володимира в Оквил, Онтаріо.

Вічна Йому Пам'ять!

Ірена Прийма, секр.

АННА ХРИНЕВСЬКА член УНС Відд. 76-го Т-ва ім. св. Івана в Нюарку, Н. Дж. померла 26-го березня 1995 року, на 98-му році життя. Нар. 15-го серпня 1897 року в Україні. Членом УНС стала 1933 р. Залишила у смутку Ольгу Родемер. Похорон відбувся 29-го березня 1995 р. на цвинтарі Gate of Heaven **в Іст Гановер, Н.Дж.**

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ПАВЛИНА ДАНИЛЬЧУК член УНС Відд. 293-го в Бруклині, Н.Й. померла 5-го липня 1994 року на 84-му році життя. Нар. 28-го листопада 1905 року в Джамейці, Квінс, Н.Й. Членом УНС стала 1954 року. Залишила у смутку мужа, дочку і сина. Похорон відбувся 8-го липня 1994 року на Greenwood Cemetery, in Brooklyn, N.Y.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар.

✻ РОЗШУКИ ✻

Насипаний Амброзій пошукує брата **РЕДКИВІЧА ЗИНОВІЯ** або його родину. Хто знає таку родину я дуже прошу подати їхню адресу.

Україна
Насипаний Амброзій
Тернопільська обл.
Козівський район
с. Будилів

✻ REAL ESTATE ✻

✻ ПРАЦЯ ✻

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻